

בעזהשי"ת

גלי מסכתא

הוכן ע"י ת"ח א' מיקירי ירושלים והופץ על ידי כולל עיון הדף

עיקר כללי מסקנת הסוגיות [ומקורות]

מיועד לאלו שלמדו הסוגיא לתועלת חזרה מקוצרת ושינון

ירושלמי חגיגה

כללים לשימוש

[ ] = מקור או טעם הדבר
( ) = הוספת פרט או תוספת ביאור
להל' = להלכה (כמובן לא למעשה)
מדאו' = מדאורייתא

בפעם הראשונה כדאי לדקדק מאד בדברי הסיכום כדי לתפוס מלא המובן לאור מה שלמדת בפנים הגמרא, ואח"כ לחזור בקלות הרבה פעמים שיהיו מחודדין בפיך.

נא להכניס השמטות החשובות בעיניך

נא להעיר הערות

כל הזכויות שמורות

תש"ס

כתובת להערות :

גפ"ת, רח' חזון איש 36

פעיה"ק ירושלים תובכ"א

טל: 571-2016 (02)

ירושלמי חגיגה

פ"א הכל חייבין

הלכה א (א. - ד.)

פטורין מראייה:

א) חרש המדבר ואלם [כהקהל - למען ישמעון ולמען ילמדון] ואפי' קטן [לא אתי לידי שמיעה], לרבנן דר' יוסי (דס"ל ב' כתנות לכל כהן) אפי' חרש באוזן א' [באזניהם],

ב) שוטה [אתה הראת לדעת]

ג) קטן (ב"ש - שאינו מתרצה לרכוב על אביו, ב"ה - שאין אביו יכול לאחוז בידו ולעלות משילוח להר הבית) פטור מקרבן [רגלים] וביכול חייב (אפי' אינו מבין) [כל זכורך] ומ"מ חייב בראיית פנים בעזרה [כהקהל]

ד) טומטום [מיפטר מספק] ואנדרוגינוס [כל (כולו) זכורך, בבלי - זכור]

ה) נשים [זכורך]

ו) עבדים [האדון ה' - שיש לו אדון אחד]

ז) חיגר [רגלים]

ח) סומא

ט) חולה [ושמחת] וזקן ומפונק שהולך במגעלים [רגלים]

י) טמא [ובאת שמה והבאתם שמה - שאינו בביאה אינו בהבאה]

יא) מוכה שחין ופולפיס [בבוא כל ישראל - הראוי לבא עמהם]

נשים בהקהל - לראב"ע לשמוע, לבן עזאי ללמוד; טף - ליתן שכר למביאייהן

טומטום שנקרע ביום ב' - לחזקיה ור"י (בבלי - ר' יוחנן) פטור מראייה [חזקי' - יראה (הראוי ביום א') יראה (בשאר ימים); ר"י - תשלומין לראשון]

לר' הושעיה חייב [כל ז' חובה] משא"כ טמא שנטהר או הנתגייר [אינו ראוי בכל הרגל]

לר"י אנדרוגינוס נימול בשבת [ערל - אפי' מקצתו], ורבנן חולקין [ערל זכר - כולו]

יש בו דעת לישאל (לטמא ספיקו ברה"י) = בא ותופס אביו כדי להלך עמו

עולת ראייה רק בביאה ולא משלחין

הפריש עולת ראייה ומת - לר' יוחנן ור' יונתן היורשים מביאה ועולה לאב לחובתו [ולא יראו פני ריקם - אפי' לאחר מיתה (דומיא דפדיון הבן שמת)] (ואינו מקריבה ביה"ט, ומקריבה לאחר החג)

ור' אילא ושמואל חולקין [יראה יראה - הראוי לבא]

יולדת שמתה - ירשו קרקע - לשמואל תובעין מהם עולתה [משתעבד] ולא ממשכנין [אין בל תאחר ליורש], לר' יוחנן ממשכנין [שיעלה לחובתה]

ירשו מטלטלין - לשמואל אין תובעין, לר' יוחנן תובעין [מצוה לפרוע חובת אביהם]

הלכה ב' (ד. - ה.)

לב"ש עולת ראייה שוה ב' מעות ולחגיגה מעה [מרכים בעולות כמו בעצרת (נוהג לדורות)]

לב"ה להיפך [מרכים בשלמים כמו בקרבנות נשיאים (קרבן יחיד)]

לחזקיה יכול לחלקו לב' בהמות, לר' יוחנן ב' כסף לכל בהמה

השיעורים לר' יוחנן הלכה למשה מסיני, לתנא ר' יוסי ור' הושעיה נמסרו לחכמים (וב"ד אחר יכול לשנות)

חגיגה נוהגת לפני הדיבור [ויחוגו לי]

יוצא שלמי שמחה אפי' משל אחרים, אפי' ממעשר שני ונדבות, נשים חייבות, אין שיעור -
משא"כ ראייה וחגיגה

לר' יהושע בן לוי שמחה אפי' בבשר חולין, לר' לעזר שלמים [ג"ש שלמים שלמים מהר עיבל]
לר"ל בשם חזקיה חגיגה ראשונה ממעות חולין והשאר אפי' ממעשר שני,
לר' יוחנן בכולן יטפול מעו"ש לחולין

הפריש י' בהמות לחגיגה - לר"ל אין המותר קרב ביו"ט אחרון [בפנ"ע אינו טפל לראשונה]
לר' יוחנן קרב [חגיגה גמורה היא] אא"כ אמר ביו"ט ראשון אין בדעתי להוסיף להקריב

הלכה ג' (ה.)

עולת ראייה מחולין [חובה], שלמי שמחה אפי' ממעשר [בבלי - ושמחת - כל מיני שמחות],
חגיגה לב"ש מחולין [חובה], לב"ה טופל [ג"ש מסת למשאת בנימין (שהוסיף)] (לר"ל בהמה, לר'
יוחנן מעות) של מעשר [ג"ש מסת לשאתו (במעשר שני); ג"ש שמחה שמחה למע"ש] לחולין
אם אינו טופל, אינו דוחה יו"ט

הלכה ד' (ה. - ה.)

יוצאין ידי שמחה בכל קדשים ששחטו ברגל [אך שמח למעט ליל יו"ט ראשון, ושמחת בחגך -
כשמתחייב בחגיגה] חוץ מעופות ומנחות [ג"ש להר עיבל דכ' זבח]

הלכה ה' (ה.)

אוכלין מועטין ונכסין מרובין או עני וידו רחבה מביא עולות מרובות [איש כמתנת ידו]
וכן עשיר שידו מעוטה [כברכת ה']

קטן פטור (אביו מפריש ראייה עבורו; פטור מחגיגה) [איש]

הרי עלי חגיגה בה' סלעים - אינו יוצא חובת חגיגה בפחות

הלכה ו' (ה. - ו.)

תשלומין לחגיגה עד יו"ט אחרון ואף שמיני עצרת [ט"ו ט"ו מפסח; בחודש השביע תחגוהו (לרבות)]
אין חגיגה דוחה שבת

שמיני רגל בפנ"ע (להזכרה בתפלה וברהמ"ז) [ביום (ולא ביום)], פייס, שהחיינו, וקרבן בפנ"ע

הלכה ז' (ו. - ו.)

מעוות לא יוכל לתקון: חגיגה אחרי החג, ר"ש בן מנסיא - הוליד ממזר,
רשב"י - ת"ח שפורש מתורה

{ שמירת עיר ע"י שכירת מלמדי מקרא ומשנה; לא וויתר על עזבם את תורת;
שאור (מאור) שבתורה מקרבן אצלי; למד תורה שלא לשמה }

לר' יהודה מעשה (מת, כלה) קודם לתלמוד, נמנו שתלמוד קודם אא"כ אין שם מי שיעשה

הלכה ח' (ו. - ח.)

התרת נדרים [למשנתנו פורחים באויר; לר"א נשבעתי ואקיימה - ופעמים לא; לר' יהושע - אשר
נשבעתי באפי - וחוזר אני; תלוי בראשי המטות; שמואל - לא יחל דבר - אלא חכם]

ג' הדיוטות היודעים לפתוח פתח מתירין אפי' במקום יחיד מומחה

ממנים חכם להורות בדבר יחידי (נדרים, כתמים, מומים) כשראוי לכל דבר (משא"כ הלקוי בעינו),
ממנים להורות אף לזמן מסוים

מתעטפין בפלנים (מן סודר) להתיר נדר - לר' ירמיה כשאין טלית, לר' יוסי ב"ר בון לנדר קל (חרטה)

{ כל הלכות למשה מסיני כתובות במשנה; חביבין הדברים הנדרשים מן הכתובים; אילו כתבתי רובי
תורת, כמו אומות נחשבו, חביבין תורה שבע"פ; אפי' מה שתלמיד וותיק עתיד להורות נאמר למשה }

מורין הלכה מן התלמוד ולא מהלכה למשה מסיני (איתותב), ולא מהוראה של רבי,
חוץ ממעשה (לר' מנא חוץ מבעל סברא, לר' חנניה חוץ מדבר שאין בו מחלוקת)

ביטל איסור ברוב - בשוגג מותר, במזיד אסור

{מצוה שלא לומר על דבר שאינו נעשה (שלא ישמע); אסור לטמא מספיקא }

לר' יוחנן שריפת תרומה עדיף מתלויה, ור' יוסי חולק

פ"ב אין דורשין

הלכה א' (ח. - י.:

לר"י אין דורשין טעמי עריות בג' [איש, איש, שאר בשרו - לא תקרבו לגלות] ומעשה בראשית בב' ור' ישמעאל (להל') חולק

{ בתחלה היה העולם מים במים, הארץ עומדת על - מים - הרים - רוח - סערה - זרועו של הקב"ה; שמואל נתיירא מיום הדין; הבל פיו כותב כל דבריו על פנקסו }

לכו"ע אין דורשין במרכבה ביחיד [לחוס על כבוד קונו] א"כ מבין מדעתו - רבו פותח לו ראשי פסוקים והוא מסיימם והרב מסכים

{ נזק להנוטה מן האמת במרכבה; ר' אלעזר בן ערך דרש במרכבה בפני ריב"ז והקיפום אש וכו' - נאה דורש ונאה מקיים; ז' כיתות של צדיקים לפני השכינה; בן זומא - פותח טפח בין מים העליונים לתחתונים; ד' נכנסו לפרדס - בן עזאי נפגע, בן זומא מת, אחר קיצץ בנטיעות (והרג גדולי תורה והחטיא), ר"ע יצא בשלום; אחרית טוב כשראשיתו מעשים טובים ולשם שמים, ברית של אלישע בן אבויה; השוכח תלמודו יכול לחזור וללמדו; אחר מרד כשראה מיתת השולח קן, לשון ר"י הנחתום בפי כלב, מריח תקרובת ע"ז כשהיה עובר; נפטר מתוך בתשובה, ור"מ הציל אותו מעונשו (לפני אביו) - מצילין תיק עם הספר; לא יתבונן מה למעלן למטן לפניו ולאחור [כי שאל נא וכו', ב"ב" נברא העולם (פתוח רק לפניו)] (ואולי בר קפרא חולק); המתכבד ב"כבוד" חי העולמים אין לו חלק לעוה"ב, חקור דבר משנברא העולם/מבריאת האדם; בבי"ת נברא העולם - לשון ברכה; כי ב"י-ה" צור עולמים - עוה"ז (פתח לבעלי תשובה) ועוה"ב (כולם כפופין); הקב"ה ממונה על ביה (צעקה) שבכולם }

לב"ש שמים נבראו ביום א', יום ב', ארץ יום ג' [עושה כסא לפני הדום; את השמים ואת הארץ] ותולדותיהם ביום ד' לכ"א

לב"ה הארץ יום א', שמים יום ב', יום ג' [ביום עשות ה"א ארץ ושמים; יסוד לפני עלייה; לפנים הארץ יסדת; והארץ כבר היתה תהו] ותולדותיהם ביום ג' לכ"א לחכמים שמים תחלה לבריאה וארץ לשכלול, לרשב"י שניהם כאחת [אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים וכו' יעמדו יחדיו]

הלכה ב' (י. - יא.:

מח' בין הזוגות (נשיא ואב"ד) אם סומכין על הקרבן ביו"ט או לא [בכל כוחו - משתמש בבהמה]

{ מנחם (אב"ד) יצא לתרבות רעה/השחיר פניו ופ' זוג של ת"ח בגזירת כתבו על קרן שור וכו'; מח' אם יהודה בן טבאי או שמעון בן שטח נשיא; שמעון בן שטח הרג פ' מכשפות }

עונשין שלא כהלכה לצורך השעה -

לר' אלעזר ב"ר יוסי ביצא הקול שחטא, לר' יוסה בעדים בלי התראה

הלכה ג' (יא. - יב.:

לב"ש אין סומכין על חגיגה ביו"ט [אפשר מאתמול - כשלמי נדבה; לחרדים - שאין זמנה קבוע שיש תשלומין]

לב"ה סומכין [א"א מאתמול - כאשם מצורע ביום ג' [שאתמול לאו זמנו]]

לב"ש אין מביאין עולות יחיד ביו"ט [אין אוכל נפש] ולתוס' חגיגה יז. ולא חגיגה [אין זמנה קבוע] לב"ה מביאין עולת ראייה [להדיוט מותר כ"ש לגבוה; לכם לצורך אוכל נפש אבל לגבוה בלא"ה] בעצרת שמת דוד היו כל ישראל אונגין ולא הקריבו כלל

{ בבא בן בוטא הביא ג' אלפי צאן להר הבית לקבוע הלכה כב"ה }

הלכה ד' (יב. - יב.:

יום טבוח ביום א' כשעצרת חל בשבת [וחג הקציר - חוגג ביום שקוצר (מלאכה לעיסתו)] ואין כה"ג מתלבש בכגדי כהונה, ומותרין בהספד ותענית [לאפוקי מהצדוקים]

ביום הבאת קרבן עצים וביכורים אסור במלאכה [חוץ לעיסתו] ובהספד ותענית

עורות עולות של יום טבוח - לר' יוחנן לכל המשמרות, לר"ל לאותו משמר של שבת ערב יו"ט - לר' יוחנן למשמר של שבת, לר"ל לכל המשמרות

תשלומין לעצרת כל ז'

לר' יוסי ב"ר בון כה"ג לובש בגדיו ועובד כל יום [והיה על מצחו תמיד] לר' עוקבה רק שבת ויו"ט [ציץ מרצה אפי' במונח [כיו"כ]]

הלכה ה' (יב: - יג:)

נט"י לחולין [כר"ע דידים ראשון לטומאה במכניסן לבית המנוגע; אטו תרומה; סרך (להתרגל) תרומה; על טהרת הקודש לר' אלעזר ב"ר צדוק שדינן כתרומה]

ולמעשר [להו"א לחכמים דר"מ גזרו בו שלישי; סרך תרומה; על טהרת הקודש]

תרומה וביכורים בטומאת הגוף במיתה, בטל בק"א, וצריך נט"י והערב שמש - משא"כ מעשר שני

לר"מ הנטמא בטומאות דרבנן (י"ח דבר) מותרין במעשר, וחכמים אוסרין

מעשר א"צ נט"י [להו"א לנגיעה; שלא על טהרת הקודש], תרומה די במפה [זריזין]

טבילת ידים לקדשים - לר' לעזר רק בודאי נטמאו בראשון (ורביעית לסתם ידים), לר' חנינא בד"ר הלל אפי' סתם

נטמאו ידיו בעי טבילת גופו ליגע במי חטאת [מעלה דהוי כטומאת הגוף]

טמא האוסף אפר פרה במגרפה של פשוטי כלי עץ מטמא מה שמונח על גבה [והניח במקום טהור] ובהיסט [ואסף איש טהור]

לחכמים דר"מ כל טומאה מטמא המזה מי חטאת במגע ומשא, והכלי במגע ולא משא [איש טהור]

הלכה ו' (יג: - יד:)

טבל ולא הוחזק (לא נתכוין לשם טהרה) טהור רק לחולין (לר' אלעזר ולנגיעת מעשר), הוחזק לקל לא הוחזק לחמור

טבל לשם טהרה סתם - מחזיק עצמו אח"כ בזקוק לכך

מחזיק עצמו כל זמן שרגליו במים לר' יהושע [כל המים מחוברין ע"י קטפרס] - לר"ל רק בנטמא מדרבנן (איתותב), לר' יוחנן אף מדאורייתא

הנטמא טומאה דרבנן א"צ כוונה - לר"ל לקודש צריך כוונה

הלכה ז' (יד: - יד:)

בגדי ע"ה מטמאין מדרס במגע לפרושים (אוכלי חולין בטהרה) [מעלה - אולי אשתו נדה ישבה על רובו ערומה], ושלהם לאוכלי תרומה (אולי אף בלי מגע), ושלהם לקודש

אשת ע"ה מטמאה כלי חרס בהיסט ע"י מגע כולה

ע"ה או פרוש גופו אינו כזב לתרומה (ואולי לר' יוחנן ע"ה כזב לתרומה ולא לחולין; וגזרו על רוק ע"ה), וספק אם אוכלי תרומה (שאינו זקוק לאכול קודש) כזב לקודש,

ומח' ברייתות אם אוכלי קודש גופן כזב למי חטאת או לא

כלים הנגמרים בטהרה מטמאים אדם וכלים (בבלי - ולא במשא וא"צ הזאה)

פ"ג חומר בקודש

הלכה א' (יד: - טז.)

חומרי קודש מתרומה [אינם זריזין דלא רגילים באכילת קדשים; מעלה]:
(1) אין מטבילין כלי בתוך כלי

לר' לא - אין מטבילין כלי כבד כליטרא בכלי [חוצץ],

לאבא שאול (להל') - רק של נצרים מטבילין בתוך כלי לתרומה

אולי יודה אבא שאול לת"ק דר"ש שא"צ לרפות ידיו שהודחו האוחזין בכלי שטובל

(2) נטמא כל הכלי בטומאת ידים שנגעו במשקה בבית אחיזה (שקע בדופן) או באחוריו - אף לר"מ
(לר' יוסי אף לתרומה, ובנטמא בשרץ ולמסקנא במשקים טמאים ממקום אחר אף לתרומה)
ויש צד דאף לר' יוסי בנטמא אחוריו מטמא לידים שבתוכו בקודש (לא למסקנא)

{ מח' אם י"ג או י"ב מעלות בקודש; ז' תנאים (רשב"י אחרון) דרשו ז' פנים לפסוק אשירה נא לידדי;
מי שסיפק ואינו מעבר השנה כעובד ע"ז; שקעו מסמרים בעמוד שיש }

לר' יוחנן נוגע במשקין בבית אחיזה המחוברין למשקין שבתוך הכלי - רק דבית אחיזה נטמא (לר"מ),
ור' זעירה חולק

נוגע במשקין בית מטבחיא בעזרה - נטמאו כשיצאו מעזרה (ומח' במחוברין למשקין שבעזרה),
וכשחזרו נטהרו

משקין בית האחיזה שנטמאו מחמת ידים אינן מטמאין במקום אחר,
בנטמאו מחמת אוכלין טמאין מטמאין במקום אחר

נטמא אחוריו - משקין בבית אחיזתו מטמאין במקום אחר אבל לא את ידיו בבית אחיזה
משקין ע"ג אחוריו מטמאין הכוס לטמא במקום אחר ולא את ידיו בבית אחיזה

(3) הנושא מדרס הזב לא ישא קדשים [מעשה שפקק חביתו בסנדל הזב] - לר' לעזר בדיעבד הקדשים
טהורים כשזקוק לאכול קדשים [זהיר]

(4) מתירין חבלי מטה לפני טבילה [אינם זריזין וחששו לחציצה בנקבים]

הלכה ב' (טז: - יט.)

(5) כלים הנגמרים בטהרה (יודע שטהור/דעתו לשומר) צריכין טבילה [בבלי - אטו רוק ע"ה עליו,
תוס' - אטו רוק שנטמא מידים] וכן הנוגע בהם

מכאן ואילך (לג' בבלי - עד כאן) מחמירים אף בחולין על טהרת הקודש יותר מתרומה

(6) כלי מצרף חתיכות לאחת להטמא גם בלי נגיעה ואף בהפסק מנחה אחרת (שא"צ לכלי ואינו נטמא) -
לר' יוחנן בסולת קטרת לבונה וגחלי קטרת (לרב אחא אף בכלי חול),
לר"ל (בבלי - הנ"ל בכלי שרת מדאו' [כף אחת - כל שבכף אחת]) -

בשירי מנחה [נוזקו מתחלה לכלי (לר' בון בר כהנא גחלים רק ביו"כ,

לר' מתניה תמיד [אין שיעור])]

יכול לקדש מנחה בב' כלים, וספק אם אף קידוש קומץ

יכול לקמוץ כששיריה מעורבת [כלי מצרף]

חיבת הקודש מכשיר ליפסל ולא לטמא אחרים [מכל האוכל אשר יאכל - בטומאתה משום אוכל]

רבי - האוכל שלישי (אף בחולין על טהרת תרומה) נפסל גופו מלאכול תרומה [להו"א כמ"ד דנעשה
שלישי; שיהא בדל מתרומה (בטומאת הגוף; ק"ע - מתרומה טמאה)] ומותר ליגע

האוכל שני פסול מלאכול מעשר לחכמים דר"מ

האוכל רביעי (אף בחולין על טהרת הקודש) פסול מלאכול קודש - ר' זעירה - וחולין על טהרת הקודש
[רוקו נעשה תחלה [משקה פיו כמשקה קודש]] ומותר ליגע

ככרות קדשים הנאפין בגומות מטמאין זא"ז [מימיהם שנעשו על טהרת הקודש נעשו תחלה]

הנוגע בטבול יום אינו עושה רביעי

7 רביעי בקודש [ק"ו ממחוסר כיפורים שפסול רק בקודש, כ"ש שלישי שפוסל בתרומה [יטמא]; והבשר אשר יגע (שני) בכל טמא (שלישי) לא יאכל (רביעי); לר' ישמעאל שלישי ורביעי הלכה (מעלה דרבנן)]

8 נטמאת יד אחת, מטביל שתיהן

9 יד מטמא חברתה - לרבי להיות שני (לקודש ולא לתרומה) [כמו לר' יהושע שני עושה ידים שניות (אף לתרומה)], לר' יוחנן אף יד אחרת, ור"ל חולק (רק שלישי) לר' יוסי בר"י להיות שלישי

הלכה ג' (יט. - יט):

10 אין אוכלין חולין נגובין בידים שניות ביחד עם קודש שתחוב בפיו [שמא יגע בקודש] - לר' יוחנן בזרק החולין בפיו [אינן זריזין וישכח ויגע ברוק]

לר"מ רוק ומשקה שבפיו כמשקה להטמא (רמב"ם - להכשיר) לחזקה רק כשדבילה בפיו [נוח למוץ ע"י הרוק], לר' יוחנן בכל דבר ור' יוסי מטהר

אין האדם מציל על משקה ואוכל שבפיו מלטמא ולהטמא

11 אונן ומחוסר כיפורים שהביא קרבנותיו צריכין טבילה לאכול קודש [עשו האוכל כמאכל - רביעי] ויולדת בסוף ימי טוהר אף לתרומה לב"ש [הדיוטות יאמרו ששופעת דם אוכלת בלי טבילה]

(12) טבילת ידים, (13) להחזיק טבילה לקודש

הלכה ד' (יט: - כ:)

חומרי תרומה מקדשים:

1 נאמנות ע"ה ביהודה על יין ושמן רק בשעת הגיתות (משיבצר ג' בני אדם) - אא"כ ישתמש ברביעית שבחבית לקודש שנאמן כל השנה [מגו דנאמן על הקודש] - לר"ל (הלכה ה') בהפריש הקודש לתוכה בשעת הגיתות לר' ירמיה ובני ר' חייא נאמן רק בתרומה על טהרת הקודש, ור' יוסה ור' ינאי חולקין ויכול להניח לגת הבא

אין מביאין יין ושמן לקודש מגליל ועבר הירדן [הפסק רצועה של כותים וגזרו טומאת ארץ העמים] אלא גרגרים שלא הוכשרו

נאמנות ביהודה על הקנקנים שנותן בהם הטבל ע' יום קודם לגת - וכן לקודש

תבלין שאינו אוכל - לר"ע אין טומאת אוכלין ונלקחין בכסף מעשר שני, ולר' יוחנן בן נורי להיפך קידוש מי חטאת בדלעת - לת"ק מותר בטהור שהטביל אבל לא בנטמא והטביל, לר' יהושע מ"מ אסור [תפלוט משקין בלועין]

ניטל לחי וקורה ממבוי בשבת - לר"י הותרה לאותה שבת, לר' יוסי אסור

לת"ק גר נאמן לעצמו שלא נתנסך יינו שרק הוא עסק בו ואינו נאמן לאחרים, לר"ע אינו נאמן כלל וכן מח' בנאמנות ע"ה שנעשה חבר על טהרות

הלכה ה' (כ: - כא.)

2 נאמנות בין המודיעית לירושלים (ט"ו מיל) על טהרת כלי חרס דקין לקודש - לר"ל במלא משקין אינו נאמן ונטמא [אין חבירות למים], לר' יוחנן מתוך שנאמן על הכלי נאמן על המשקה

הלכה ו' (כא.)

3 גבאי המלך וגנבים נאמנים שלא טימאו הקודש באין עדים יודעים שנכנסו [פה שאסור] ובירושלים אפי' יש עדים, וברגל אף על התרומה [הכל חברים] [כעיר שחברה בשעה ששם עלו שבטים]

וב' פירושים אם דוקא כשאין גוי עמהן או אפי' גוי עמהן

הלכה ז' (כא):

לר"י ימכור בטהרה אחר הרגל יין שפתח ועיסה שהתחיל ברגל [התירו מפני תחלתו שיפתח לשמחת הרגל] אבל לא שמן לחכמים לא יגמור - אלא שופכה לר' חייא, שובר החבית לבר קפרא, מניחה לרגל הבא לתנא ר' חלפתא

כולם חברים אף בשבת אסרו חג, ערב פסח, יום טוב וא"צ לטבול כלי מקדש באסרו חג בע"ש [כבוד השבת] ולר"י אף ביום ה' [בבלי - טרודין בהוצאת הדשן]

הלכה ח' (כא: - כב.):

מטבילין כלי המקדש אחר הרגל כשהיו שם משקין טמאין וספק אם נגעו [טמאין לקודש מדרבנן והקילו להמתין]

לר"מ מטבילין שלחן באסרו חג אפי' בשבת (כשמטביל; כשנטמא), לחכמים יטביל מיד [רידב"ז - שולחן הטהור] ולחם נטמא לר"מ משעבר הרגל, לחכמים כשנטמא

{ לצדוקים מנורה לא מקבלת טומאה; צ"ג כלים בלשכה כנגד אזכרות בחגי ומלאכי, כמו שנצרך ביו"ט ראשון של סוכות; פ"ג אזכרות (שם בן ד') בחגי ומלאכי כנגד החותמים לקיים המצות בעזרא }

לר"א אין המזבחות מקבלין טומאה [כקרקע] את גגו, ומזבח החיצון מק"ו או מג"ש רבוע רבוע [לחכמים נטמאין] [העץ בטל לציפוי] [הגם שהציפוי עומד בפנ"ע, מ"מ צריך גם לעץ; והגם שעשוי לנחת, מ"מ העץ צריך להציפוי שלא ישרף ונידון ככלי מתכות]; המזבח עץ (מיטלטל), ומזבח הזהב מק"ו או ג"ש]

שלחן מקבל טומאה [מיטלטל להראות לעולי כרגלים - ואין העץ צריך לזהב]

הדרן עלך מסכת חגיגה